MIELIPIDE

Henkilökeskeinen vaalitapa kannustaa puolueita marssittamaan tunnetuimmat poliitikkonsa ehdolle jokaisiin vaaleihin puolueen saaman äänimäärän maksimoimiseksi. **EERO HEINÄLUOMA VIERASKOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Esitutkinta syyttäjänvirastolle

Suomessa rikosten esitutkintaa pitäisi järkiperäistää syyttäjänviraston vastuulle. Näin säästettäisiin poliisin resursseja ja vähennettäisiin turhaa byrokratiaa.

Monissa Euroopan maissa on jo otettu käyttöön järjestelmä, jossa syyttäjä toimii rikosasioiden tutkinnanjohtajana. Tämä järjestelmä nopeutta rikostutkintaa, karsii päällekkäistoimintaa ja vähentää huomattavasti poliisin resurssipulaa.

Samalla syntyy merkittäviä säästöjä, kun tutkinnanjohtajana toimiva syyttäjä voi itse ilman poliisitutkinnanjohtajan virkakäsittelyä päättää esitutkinnan rajoittamisesta tai muista tarvittavista esitutkintatoimenpiteistä.

Pekka Korpivaara
Kouvola

Tavat

Lauantain uutisissa Juha Sipilä sanoi, että vaalikampanjassa ei ketään mollata. Sitten Juhantalo: Ne ministeripojat ovat sössineet. **Ei nimimerkkiä**

Välikysymys

Kimmo Tiilikainen keksii välikysymyksen joka viikko. Jos hän joskus on ministeri, hän saa niitä joka päivä.

Metsä vastaa

Yle

Metsässä pyörivät MOT:n tuulimyllyt. Yli puolet metsistä on muiden kun maajussien omistuksessa. Mutta mikäpä muu ammattiryhmä olisi Ylen nälvimisen kohde

Ei nimimerkkiä

Rahoitusratkaisu

Suomen herrat pyörivät Brysselissä. Palaa aikaa, rahaa ja tupakkaa. Jätetään EU:n jäsenmaksu maksamatta ja käytetään ne rahat maitotukiin.

Peke

Palautetta

Hyvä kirjoitus Tapio Leinoselta (MT 26.11.) viljelijän pakkakäsityksestä. **Sikaemäntä**

Valvonta ja tuet

Jos lainsäädännöstä johtuen tukivalvojille ei ole tehtävää, pitää väki lomauttaa. Vähintään tämän laskutaidon omaavaa väkeä kyllä löytyy määräaikaistöihin.

Ei nimimerkkiä

Johtuuko maataloustukinen maksatuksen siirto siitä, ettei valtiolla ole rahaa eikä valtio kykene suoriutumaan velvoitteistaan? **Ylivelkainen valtio**

Mavi ja Ely saavat nyt yli kaksi miljoonaa euroa, että osa tuista tulisi maksuun ajallaan. Jos niin ei kuitenkaan tapahdu, niin peritäänkö maksu takaisin? **Jussi**

Maataloustuki on aivan väärä tulkinta. Tuki on oikein selitettynä kuluttajatukea.

Ei nimimerkkiä

Tilastot

Tike kyseli satotietoja ja sanoi, ettei käytetä mihinkään. MT:sta luin: Tiken mukaan viljelijöillä on perunaa niin ja niin paljon. Ei kauppa ole tyhmä.

Ei nimimerkkiä

Kotimaista löytyy

Kuulkaapas Jari Vuoti kyllä kotimaista naudanlihaa on saatavilla (MT 26.11.). Nytkin on pitkät jonot teurastamoille ja sitä kautta vasikkavälityksen.

J. Vähätalo

Lannoitteet

Yara saa nostaa hintoja kuten haluaa. Itse enää osta lannoitteita. Näennäisviljely alkoi nyt.

200 hehtaaria

Geenimuuntelua kannattaa tutkia ja hyödyntää

Viime aikoina käydyssä julkisessa keskustelussa geenimuuntelusta pistää silmään, että tekniikalla saavutetut asiat rajoitetaan vain kasvien torjunta-ainekestävyyteen ja hyönteistorjunta-aineiden tuottamiseen tuholaisia vastaan.

Tämä on ymmärrettävää siksi, että kyseisten kasvien viljelypinta-alat ovat merkittäviä. Pyrkimys on lähinnä sadon määrän kasvattamisessa eikä laadun parantamisessa.

Kuinka moni on kuullut puhuttavan esimerkiksi niin sanotusta kultaisesta riisistä? Kultainen riisi sisältää enemmän A-vitamiinin esiasteita kuin normaali riisi. Sillä voidaan parantaa heikkoravinteisen ruuan aiheuttamia puutostauteja paljon riisiä syövissä maissa.

Tämä auttaa erityisesti köyhemmissä ja heikommassa asemassa olevia ihmisiä, joiden tuloista suurin osa menee ruuan hankintaan.

Olisiko mahdollista samalla tavoin muunnella suomalaisia rehuviljoja ja palkokasveja?

Nykyinen tehokas eläintuotanto vaatii suuret määrät valkuaista, jossa kasveista parhain on soija. Tällä hetkellä kotoiset palkokasvimme kalpenevat aminohappojen määrässä ja laadussa soijan rinnalla.

Lisäksi tähän päivään asti kaikki hankkeet ja projektit kotoisen valkuaistuotannon lisäämiseksi ovat epäonnistuneet.

Jos voisimme geenimuuntelun avulla parantaa aminohappojen määrää ja laatua sekä näin parantaa typen hyväksikäyttöä, ympäristöpäästöt vähenisivät, tuontitilastot paranisivat ja huoltovarmuus paranisi huomattavasti.

Geenimuuntelulla voitaisiin parantaa sadon laatua eikä niinkään määrää. Määrän kasvattamisessa ei valtakunnan tasolla ole edes mieltä, sillä hyvänä satovuonna markkinat hukkuvat rehuviljaan.

Toki palkokasvien geenimuuntelu tuottaa ongelmia. Esimerkiksi, miten hyönteisten levittämä siitepöly vaikuttaa muihin palkokasveihin?

Maailmalta kantautuneet tiedot kertovat hyönteisten kantaneen geenimuunneltujen kasvien (lähinnä rapsin) siitepölyä luomupelloille ja näin sadon saastuneen.

Myöskään viljojen tuulipölytteisyys ei ole aivan ongelmaton. Tarvittaisiin ainakin suojavyöhykkeitä estämään saastumista ja tietenkin jonkinlaista korvausmenettelyä, kun pahin tapahtuu.

Uhkakuvat voidaan nähdä suurina, mutta ovatko ne niin suuret, että meillä on varaa jättää tällainen työkalu käyttämättä?

Ihminen muuttaa elinympäristöään joka tapauksessa, ja kaikella toiminnalla on vaikutuksensa.

Eettisenä kysymyksenä voidaan myös nähdä valkuaistuonnin aiheuttamat ympäristöongelmat Etelä-Amerikassa: yksipuolinen viljely, maan köyhtyminen, torjunta-ainekestävyydet ja luonnon monimuotoisuuden heikkeneminen.

Ville Ketomäki
Ilmajoki

Kokoomuksen kiiltokuva puhkesi

Viime talvena ja aina kesään saakka kokoomus osasi hoitaa mielikuvamainontansa todella taitavasti.

Stubb asettui ehdolle EU-vaaleihin. Sitä media Hesarin johdolla rummutti myönteisesti parin viikon ajan. Sitten Virkkunen asettui ehdolle. Jälleen media Hesarin johdolla rummutti asian ihanuutta. Sitten oli kokoomuksen puoluekokous, jota jälleen media Hesarin johdolla rummutti myönteiseen sävyyn. Kokoomuksen puoluetoimistossa ja Sanomatalon yläkerrassa oltiin tyytyväisiä, kaikki näytti auvoiselta.

Se oli kuitenkin käännekohta. Tarkalleen sanottuna käännekohta oli tilanne, jossa A. Stubb otti itsestään selfiekuvan. Silloin suomalaisille alkoi valjeta itsekäs kokoomuslainen minä-minä -politiikka.

Ja jatkoa seurasi: Lasse Männistö, Laura Räty, Pia Kauma ja monet muut sählingit rikkoivat Taru Tujusen mainostoimistojen ja median avulla rakentaman myönteisen kokoomuskuvan.

Samalla vihdoin ja viimein kansalaiset alkoivat tajuta myös kokoomuslaisen politiikan haaksirikon. Suureellinen hallitusohjelma oli aloitusta vaille valmis.

Mitään myönteistä ei ole saatu aikaiseksi. On käynyt päinvastoin: kaikki hallituksen tärkeäksi katsomat hankkeet ovat täysin epäonnistuneet. Tämä maa on historiansa pahimman laman kourissa. Toki siihen ovat vaikuttaneet myös edelliset keskustan ja kokoomuksen vetämät hallitukset.

Viimeisimmät gallupit kertovat, että kokoomuksesta on siirtynyt paljon väkeä kepun kelkkaan. Erityisen suurta siirtymä on ollut maakunnissa.

On liki tragikoomista, että näin on tapahtunut kokoomuksen huonouden johdosta, ei keskustan erinomaisuuden vuoksi.

Kepu on ollut mahdollisimman hiljaa. On vain toivottu, että kansalaiset unohtaisivat vanhan kepulaisen pelin politiikan. Toive on toteutunut.

Eduskuntavaalit ovat jo huhtikuussa. Siihen mennessä kokoomuksen kelkka ei enää ehdi kääntyä. On todennäköisintä, että kannatus vielä laskee nykyisestä.

Jo nyt kokoomuksen, demareiden ja perussuomalaisten kannatuslukevat ovat toisiinsa nähden noin prosenttiyksikön sisällä. Siksi näiden puolueiden keskinäinen järjestys vaaleissa voi olla mikä tahansa.

Kepun poikkeuksellisen suurta voittoa puolue ei edes itse pysty turmelemaan.

Reijo Tossavainen
kansanedustaja (ps.)

KARI SALONEN

Pääministeri Alexander Stubb oli aluksi median suosikki, Reijo Tossavainen kirjoittaa.

Biotaloudella mittaamattomat mahdollisuudet

Jyväskylän kaupunkiseutu on osa vahvaa biotalousalan teollisuus- ja innovaatiokeskittymää.

Metsäteollisuus ja siihen liittyvä kone- ja laiterakentaminen tuottaa yli 50 prosenttia maakunnan teollisesta lisäarvosta. Yli 85 prosenttia sähköstä ja lämmöstä tuotetaan paikallisilla polttoaineilla.

Keski-Suomi haluaa olla liikennettä lukuun ottamatta fossiilivapaa maakunta vuoteen 2020 mennessä.

Biomassavarat varsinkin metsävarat ovat olennaisen tärkeä paikallinen raaka-aine ja ne luovat pohjan niin nykyiselle kuin tulevaisuudenkin alueta-loudelle.

Biotalous on myös yksi Jyväskylän ammattikorkeakoulun painoaloista.

Näemme biotaloudessa valtavan kasvupotentiaalin. Suomella on vahvoja kilpailukykytekijöitä: biomassavarannot, maailman neljänneksi suurin biokapasiteetti per capita Bolivian, Kongon ja Kanadan jälkeen, tieteellinen ja teknologinen osaaminen, liiketoimintaosaaminen ja suuri joukko globaaleilla markkinoilla menestyviä yrityksiä.

Globaalia kysyntää kasvattavat resurssiniukkuus ja tarve ilmastonmuutoksen hidastamiseen.

Esimerkiksi Yhdysvalloissa arvioidaan vuonna 2025 kemikaaleista olevan 20 prosenttia ja erikoiskemikaaleista jopa 50 prosenttia biomassapohjaisia.

Erilaiset biomassat ovat raaka-ainerikkauksiamme. Kun ne yhdistetään korkeatasoiseen osaamiseen ja luontoarvoihin, saamme poikkeuksellisen hyvät lähtökohdat hyötyä käynnistyvästä muutoksesta.

Biotaloudella on mittaamattomasti mahdollisuuksia. Esimerkkeinä tästä ovat biopohjaiset kuluttajatuotteet, biomuovit, ja komposiitit sekä tekstiilikuidut. Puuta hyödynnetään rakennetussa ympäristössä, uusiutuvaa energiaa asumisessa, liikkumisessa ja teollisuudessa. Bioteknisesti voidaan tuottaa lääkkeitä ja paljon muuta.

Globaali kysyntä kehittyy nopeasti ja siksi meidän on mentävä kasvaville markkinoille välittömästi. Suomessa on katsottava eteenpäin, tunnistettava markkinamahdollisuudet ja osattava valita osaamiskärkemme.

Tällä vauhdilla emme saavuta tavoittelemaamme biotalouden edelläkävijäasemaa vaan meidän on luotava rohkeasti uusia toimintamalleja.

Monissa maissa on jo laadittu strategioita biotalouden hyödyntämiseksi. Myös suuri joukko globaalisti toimivia yrityksiä toimii aktiivisesti. Raaka-aineistamme on puristettava lisää euroja. Se onnistuu korkeammalla jalostusarvolla.

Hallituksen valmistelemasta kansallisesta biotalousstrategiasta on tehtävä ennen kaikkea riittävän konkreettinen. On ohjattava uskottavat rahalliset panostukset biotalouteen ja mikä tärkeintä, on luotava toimintaympäristö biotalouden kokeiluihin.

Kaupallistaminen, pienten hankkeiden monistettavuus ja biologistiikan kehittäminen ovat avainasemassa. Tarvitsemme lisää julkista keskustelua ja painetta biotalouden edistämiseksi.

Saarijärvellä sijaitsevan Jyväskylän ammattikorkeakoulun Biotalousinstituutin missio on toimia kansainvälisenä biotalousalan tutkijana, asiantuntijana, kouluttajana sekä alan yrittäjyyden ja liiketoiminnan kehittäjänä.

Toiminnan tavoitteena on tukea uusiutuvaan energiaan, maatalouteen ja puhtaaseen veteen liittyvän yritystoiminnan ja työpaikkojen merkittävää kasvua Keski-Suomessa.

Energiaan liittyvässä kehittämistoiminnassa painopistealueet ovat biopolttoaineiden tuotanto, laadunhallinta ja logistiikka, polttoteknologia ja päästöjen hallinta sekä bioenergiayrittäjyys ja -liiketoiminta.

Meillä on hienot mahdollisuudet nostaa Keski-Suomen profiilia tällä tiellä.

Aila Paloniemi
kansanedustaja (kesk.)
Jyväskylä

MARKKU VUORIKARI

Aila Paloniemi näkee biotaloudessa valtavan kasvupotentiaalin.

Lajien uhanalaisuus ei ole mielipidekysymys

Luontoasiantuntijana tunnettu Seppo Vuokko kyseenalaisti kirjoituksessaan (MT 17.11.) Suomen lajiston uhanalaisuutta.

Hänen mukaansa lajien uhanalaisuudella ei useimmiten ole mitään tekemistä todellisen häviämisuhan kanssa, ja uhanalaisuusarviot ovat luonnon kannalta liki hyödyttömiä. Väitteet eivät monilta osin pidä paikkaansa.

Lajien uhanalaisuus arvioidaan kansainvälisten ja objektiivisten kriteerien mukaan. Niitä ovat kannan ja esiintymisalueen koko sekä niissä tapahtuvat muutokset. Laji päätyy oikeaan uhanalaisuusluokkaan sen mukaan, miten suureksi sen häviämisriski näillä kriteereillä arvioidaan.

Suomessa uhanalaisuuden arviointi on maailman huippuluokkaa.

Uusimmassa Punaisessa kirjassa uhanalaisuus pystyttiin arvioimaan lähes puolesta maamme noin 45 000 eliölajista. Mukana arviointityössä oli 160 Suomen parasta lajistoasiantuntijaa muun muassa luonnonsuojeluhallinnosta, luonnontieteellisistä museoista ja tutkimuslaitoksista.

Uhanalaisiksi arvioitiin runsaat 2 200 lajia, noin kymmenesosa kaikista arvioiduista. Näin laajan ja perusteellisen työn toteaminen suurelta osin perusteettomaksi ja hyödyttömäksi on väite, joka vaatisi tuekseen vankat perustelut. Niitä ei Vuokolta löydy.

Vuokon mukaan pohjoisella havumetsävyöhykkeellä metsiin ei kohdistu suuria muutoksia ja uhanalaisia lajeja on vähän.

Kuitenkin yli kolmasosa Suomen uhanalaisista lajeista elää metsissä. Näiden lajien uhanalaisuuden keskeisin syy on intensiivisen metsätalouden aiheuttamat muutokset metsälajien elinympäristöissä, erityisesti vanhojen metsien harvinaistuminen ja lahopuun väheneminen.

Vertailu vuosien 2000 ja 2010 uhanalaisuusarviointien välillä osoittaa metsälajien uhanalaistumisen jatkuneen edelleen.

Toisinaan metsäalalla esiintyy Vuokon edustamaa retoriikkaa, jossa omaa näkemystä koetteleva tutkimustieto leimataan mielipiteeksi.

Mielipiteen ja tutkimustiedon välinen keskeinen ero on, että tutkimustieto perustuu aineistoon ja analyysiin, jotka on raportoitu ja toistettavissa. Mikäli tulokset herättävät epäilyä, kritiikin voi kohdistaa aineiston keruuseen, analyysiin tai tulosten tulkintaan.

Myös tutkimustiedon koettelemaa omaa käsitystä kannattaa toisinaan tarkastella huolellisesti.

Vuokko kiistää myös saimaannorpan uhanalaisuuden, mikä menee lähinnä huumorin puolelle. Jo yksilöiden vähyys sokkeloisessa Saimaassa on suuri uhka: norppia on jäljellä vain reilut 300 yksilöä, joista lisääntyviä naaraita on alle 90.

Tuoreen tutkimuksen mukaan saimaannorpan perinnöllinen monimuotoisuus huolestuttavan vähäinen ja vähenee edelleen. Kun otetaan huomioon kalanpyydysten aiheuttama sivusaaliskuolleisuus ja ilmastonmuutos, jota lumesta ja jäästä riippuvainen norppa ei pääse Saimaalta pakoon, uhanalaisempaa hyljettä ei maailmasta löydy.

Petteri Tolvanen
ohjelmapäällikkö, suomalainen luonto
WWF Suomi
Annukka Valkeapää
metsäasiantuntija
WWF Suomi

VIERASKOLUMNI

Politiikan kuluttajansuojasta

Suomessa on käytössä henkilöitä korostava vaalijärjestelmä. Äänestäessään kansalainen valitsee yksilön, kun esimerkiksi Ruotsissa äänestetään puoluelistaa.

Suomessa henkilöön liittyvät käsitykset ja mielikuvat ovat yhä useammin äänestäjälle tärkeämpiä kuin ehdokkaan puolue. Joka toiselle kansalaiselle vaaliuurnille mennessä ehdokas on tärkeämpi asia kuin puoluekanta.

Henkilöä äänestettäessä on tärkeää, että äänestäjä voi luottaa siihen, että valituksi tultuaan ehdokas hoitaa tehtävänsä antamansa lupauksen mukaisesti. Eduskunnassa onkin erityiset säännökset eduskunnasta eroamiseksi.

Taloon on vaikea tulla, mutta ei lähtö pois kesken kaudenkaan ole itsestäänselvyys, kuten syksyn aikana on nähty. Lähtöön pitää olla hyväksyttävät syyt, joita kulloinenkin puhemiesneuvosto ja viime kädessä suuri sali arvioivat.

Menettelyllä on haluttu turvata kansanedustajan työn riippumattomuus ja äänestäjien luottamus äänestämisen merkitykseen.

Viime aikoina esillä on ollut kysymys siitä, hoitavatko europarlamenttiin valitut henkilöt tehtävänsä Brysselissä loppuun saakka vai voivatko he asettua kesken europarlamenttikautensa ehdokkaaksi eduskuntavaaleihin.

Asiaan ei ole helppoa tai yksinkertaista vastausta. Suotavaa kuitenkin olisi, että kansalaisten antamaan valtakirjaan suhtauduttaisiin vakavuudella. Lähtökohtana on saadun valtakirjan täysimääräinen käyttö. Tähän liittyy myös kunnioitus niin europarlamenttia kuin eduskuntaakin kohtaan.

Vaalishoppailu on ongelmallinen ilmiö henkilökeskeisessä vaalijärjestelmässämme. Kun suurella henkilöäänimäärällä valittu edustaja jättää tehtävänsä, tilalle voi tulla henkilö, jonka kannatus on ollut murto-osa ensin valitun kannatuksesta.

Pahimmassa tapauksessa tilalle nouseva varaedustaja saattaa olla monissa keskeisissä asioissa eri linjoilla kuin alun perin valituksi tullut henkilö. Kansalaisten antama valtakirja saattaakin näin huomaamatta siirtyä kovin erilaisia poliittisia tavoitteita ajavalle henkilölle.

Henkilökeskeinen vaalitapa kannustaa puolueita marssittamaan tunnetuimmat poliitikkonsa ehdolle jokaisiin vaaleihin puolueen saaman äänimäärän maksimoimiseksi siitä riippumatta, onko todellista tarkoitusta tehtävän hoitamiseen vai ei.

Sellainen ei ole hyväksi äänestämisen uskottavuudelle eikä kansanvallan toimivuudelle.

Nyt olisi oikea aika käydä avoin keskustelu siitä, millaista sitoutumista valituksi tulleelta ehdokkaalta voi odottaa. Ja millaista kuluttajansuojaa eduskunta- ja eurovaaleissa äänestävä voi edellyttää.

Tulisiko valitun ehdokkaan toimia kautensa loppuun saakka vai hyväksytäänkö toimintatapa, jossa voidaan välittömästi vaalin jälkeen ilmoittaa, ettei tehtävää otetakaan vastaan?

Vai riittääkö se, että ehdokas etukäteen kertoo, että hän tulee eurovaalien jälkeen olemaan ehdolla myös eduskuntavaaleissa?

Selkeät ratkaisut olisivat eduksi kansanvallalle ja äänestämisen uskottavuudelle. Näilläkin asioilla on merkityksensä, kun puhutaan siitä, mitä voimme tehdä äänestysaktiivisuuden ja politiikan arvostuksen hyväksi.

EERO HEINÄLUOMA
on eduskunnan puhemies.

eero.heinaluoma@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Pitäisikö Suomen olla ruuan suhteen täysin omavarainen?

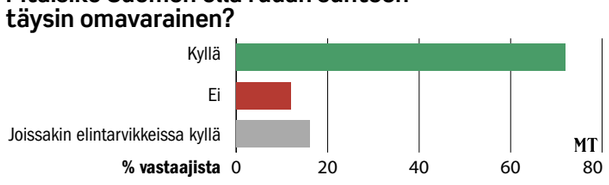

Suomen pitäisi pyrkiä täysin omavaraiseksi

MT:n verkkolehti kysyi lukijoiden mielipidettä siitä, pitäisikö Suomen olla ruuan suhteen täysin omavarainen. Ääniä annettiin torstai-iltapäivään mennessä yli 1050.

Vastaajista 72 prosenttia tuumasi, että Suomen pitäisi olla täysin omavarainen.

12 prosentin mielestä ei tarvitse olla omavarainen.

16 prosentin mielestä pitäisi olla omavarainen joidenkin elintarvikkeiden osalta.

”Kahvi, tee, monet hedelmät yms. eivät voi lukeutua omavaraisuuteen. Mutta peruselintarvikkeet - kuten leipävilja, liha, maitotaloustuotteet, siipikarjatuotteet, kotimaiset kasvikset - pitää voida tuottaa omavaraisesti. Myös poikkeusoloissa ja etenkin poikkeusoloissa”, kirjoittaa maajaana.

”Eläinsuojelullisista syistä eläinperäisten elintarvikkeiden omavaraisuusaste tulisi olla 100 %. Näin tuotteiden tuotantotavoista olisi edes jonkinlainen käsitys”, huomauttaa Mustikka.

Keijon mielestä kotimaista kalaa pitäisi hyödyntää enemmän: ”Kotimainen kala riittää hyvin kattamaan kulutuksen, jos pyynti, jalostus ja jakelu järjestetään oikealla tavalla. Erityisesti järvikalan saaminen kuluttajille on Suomessa järjestetty luvattoman huonosti.”

Mennyttä aikaa

”Omavaraisuus on on mennyttä aikakautta. Ruoka on pieni sektori taloudessa. Ylimitoitetuilla verotuspoistoilla ruoan tuotannosta on saatu ylikallista kuluttajille.

Samoin voitaisiin vaatia konekantoja ym. omavaraisiksi. Tuotteet pitää ostaa sieltä mistä halvimmalla saa toivottua laatua. Sama pätee autoteollisuuteen, aseteollisuuteen, elintarvikkeisiin.

Jopa työvoimakaan ei ole enää omavaraista, vaan virolaista, puolalaista, thaimaalaista tekee suomalaisten työt halvemmalla sosiaalitukien avulla”, sanailee pehtoori.

Myös Danoneonhyvää puhuu kannattavuuden puolesta: ”Elintarviketuotanto on ihan ok, kunhan sen kannattavuus ei perustu verovaroilla maksettaviin tukiin vaan on itsessään kannattavaa. Maailmassa on kuitenkin 99,93 % väestöstä sellaisia, jotka pärjäävät ilman suomalaista ruokaa.

Tuotanto, jalostus ja jakelu on kehitettävä kilpailukykyiseksi aivan kuin kaikki muukin liiketoiminta on.”

”Maailman maat voi jakaa karkeasti ottaen kahteen ryhmään: niihin, jotka tukevat maataloutaan tavalla tai toisella - ja niihin, jotka kuppaavat sitä tavalla tai toisella. Ensiksi mainituissa maissa elintarvikkeiden osuus kuluttajien menoista on vähäinen ja ruokaa on kaikille riittävästi. Jälkimmäisessä ryhmässä elintarvikkeiden osuus kulutusmenoista on suuri ja monet kärsivät määrällisestä tai laadullisesta ruoan puutteesta”, ynnää nimimerkki Yliopistossa opetettua.

Ostatko ruokaa verkosta?

Seuraavaksi kysymme, ostatko ruokaa verkkokaupasta? Viikon kysymykseen voit vastata osoitteessa *www.maaseuduntulevaisuus.fi*.

KATJA LAMMINEN